Ба Шурои диссертатсионии 6D.КОА-018-и назди Донишгоҳи миллии Тоҷикистон (734025, ш. Душанбе, хиёбони Рӯдакӣ, 17)

ТАҚРИЗИ

муқарризи расмӣ ба диссертатсияи Абдуллозода Зебонисо Файзулло дар мавзуи «Созишномаи арбитражӣ: масъалаҳои назария ва таҷриба», барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯйи ихтисоси 12.00.03 – ҳуқуқи гражданӣ; ҳуқуқи соҳибкорӣ; ҳуқуқи оилавӣ; ҳуқуқи байналмилалии хусусӣ пешниҳод шудааст.

Мутобиқати диссертатсия ба ихтисос ва самти илм, ки аз руи он диссертатсия ба ҳимоя пешниҳод шудааст. Диссертатсияи Абдуллозода Зебонисо Файзулло дар мавзуи «Созишномаи арбитражӣ: масъалаҳои назария ва таҷриба», ки барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ пешниҳод шудааст, бо шиносномаи ихтисоси 12.00.03 – Ҳуқуқи гражданӣ, ҳуқуқи соҳибкорӣ, ҳуқуқи оилавӣ, ҳуқуқи байналмилалии хусусӣ, ки аз руи он ба Шурои диссертатсионӣ мувофиқи фармоиши Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 7 январи соли 2022, таҳти № 16/шд ҳуқуқи қабули диссертатсияҳо барои ҳимоя дода шудааст, мутобиқ мебошад.

Мубрам будани мавзуи диссертатсия. Диссертатсияи пешниҳоднамудаи муаллиф дар мавзуи мубрам марбут ба арбитражи байналмилалии тиҷоратӣ навишта шудааст, ки усули маъмул ва ҷараёни инкишофёбандаи ҳалли алтернативии баҳсҳо мебошад. Проблемаҳое, ки дар таҳқиқот ба миён гузошта шудаанд, мароқи муҳими илмӣ ва аҳаммияти амалӣ доранд.

Созишномаи арбитражӣ шарти асосии баррасии баҳс дар арбитражи байналмилалии тиҷоратӣ ба ҳисоб рафта, воситаест, ки ба баррасии баҳс аз ҷониби арбитрҳо, ки ба низоми судии давлатӣ дохил намешаванд, дар асоси созишномаи тарафҳои баҳс ва тибқи расмиёти мувофиқанамудаи

онҳо асос ёфтааст.

Худи имконияти баррасии баҳс дар арбитраж аз эътибornокии созишномаи арбитражӣ ҳамчун унсури асосии расмиёти арбитраж объекти баҳс, ки бояд мавриди баррасӣ қарор гирад, мақомоти суди салоҳиятдори баррасии баҳс ва дигар масъалаҳое, ки ба баррасии арбитраж дахл доранд, вобаста аст. Дар робита ба ин, изҳороти муаллиф дар сахифаи 21-юми диссертатсия дар бораи он, ки арбитраж ва созишномаи арбитражӣ бо ҳам робитаи ногусастанӣ доранд, одилона ба назар мерасад.

Бо роҳи гуфтушунид ҳал нашудани баҳс дар байни тарафҳо ва оғози муҳокимаи арбитражӣ аз ҷониби яке аз тарафҳо аксар вақт боиси хоҳиши тарафи дигар барои муқовимат ба муҳокимаи арбитражӣ мегардад ва аксар вақт тарафе, ки нисбати ӯ муҳокимаи арбитражӣ гузаронида мешавад, барои истисно кардани баррасии минбаъдаи баҳс дар арбитраж, эътибори созишномаи арбитражиро зери шубҳа мегузорад. Бинобар ин ҳаматарафа омухтани масъалаҳои вобаста ба эътибornокии созишномаи арбитражӣ, асосҳое, ки аз руи онҳо он беэътибор دониста мешавад, аҳаммияти калони илмию амалӣ дорад.

Аҳаммият ва мубрамии мавзуи интихобшуда, инчунин аз он сабаб зиёд мешавад, ки дар бисёр кишварҳои хориҷӣ раванди тағйир додани қонунгузорӣ дар бораи арбитраж бо дарназардошти Қонуни намунавии ЮНСИТРАЛ дар бораи арбитражи байналмилалии тиҷоратӣ, ки соли 2006 ислоҳ карда шудааст, аз як тараф, идома дорад ва ислоҳоти қонунгузорӣ дар бораи муҳокимаи арбитражӣ ва арбитражи байналмилалии тиҷоратӣ дар Тоҷикистон, ки солҳои 2015-2016 гузаронида шуда буд, аз тарафи дигар, бо дарназардошти он, ки тағйирот ба қонунгузорӣ ба масъалаҳои марбут ба созишномаи арбитражӣ, шакл ва усулҳои бастани онро низ дарбар гирифтааст.

Диссертатсия дар маҷмуъ ба талаботи таҳқиқоти диссертатсия барои дарёфти унвони номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ ҷавобгӯ буда, дар сатҳи хуби назариявӣ бо истифода аз миқдори зиёди адабиёти ватанӣ ва

хориҷӣ, бо дарназардошти татбиқи шартномаҳои байналмилалӣ, ҳуҷҷатҳои дорои хусусияти байналмилалӣ, санадҳои меъёрии ҳуқуқии Ҷумҳурии Тоҷикистон ва кишварҳои хориҷӣ, ҳаҷми назарраси таҷрибаи судӣ ва арбитражӣ анҷом дода шудааст.

Дараҷаи навгонии натиҷаҳои дар диссертатсия бадастомада ва нуктаҳои илмие, ки барои ҳимоя пешниҳод мешаванд. Навгонии илмӣ, саҳеҳнокӣ, хулоса ва пешниҳодҳое, ки дар диссертатсия ифода ёфтаанд, ягон шубҳаро ба вуҷуд намеоранд. Пешниҳод ва нуктаҳои илмии диссертатсия ба таҳқиқоти назариявию объективӣ такя намуда, натиҷагириҳо асосноку боэътимод буда, ба мулоҳиза ва хулосабарориҳои муаллиф асос ёфтаанд. Навгонии илмии таҳқиқоти диссертатсионии Абдуллозода Зебонисо Файзулло дар он аст, ки он аввалин рисолаи маҷмуавии илмӣ оид ба созишномаи арбитражӣ буда, муаллиф бо дарназардошти ҷараёнҳои таърихӣ, рушди қонунгузории миллӣ дар самти арбитражи байналмилалии тиҷоратӣ, хусусан дар самти созишномаи арбитражӣ падидаи мазкурро дар ҷомеаи муосири Тоҷикистон ба риштаи таҳлил кашидааст.

Гузашта аз ин, таҳқиқбаранда вазифаҳои гузоштаи худро дар самти таҳқиқоти диссертатсионии мазкур тавассути нуктаҳои илмии ба ҳимоя пешниҳоднамудааш пурра инъикос намуда, ҷиҳати расидан ба ҳадафҳои худ аз сарчашмаҳои ҳуқуқию қонунгузории миллӣ, санадҳои меъёрии ҳуқуқии байналмилалӣ оид ба танзими муносибатҳои созишномаи арбитражӣ, дохилӣ ва хориҷӣ, ки онҳо дар маҷмуъ навгонии таҳқиқоти диссертатсиониро инъикос намудаанд.

Пешниҳодҳо, хулоса ва нуктаҳои асосии барои ҳимоя тавсияшудаи таҳқиқот аз он иборат аст, ки падидаи мазкур аввалин таҳқиқотест, ки дар баррасии масоили созишномаи арбитражӣ шаҳодат медиҳад. Навоварии диссерататсия низ аз он иборат мебошад, ки муаллиф оид ба таҳаввулот ва нақши созишномаи арбитражӣ ва аҳаммияти он дар замони муосир таҷдиди назар кардааст.

Асоснок ва эътимоднокии хулосаҳо ва тавсияҳои дар диссертатсия зикршуда. Дараҷаи эътимоднокии натиҷаҳои таҳқиқот дар он ифода меёбад, ки хулосаву пешниҳодоти дар рисола таҳиянамудаи муаллиф метавонанд дар самтҳои зерин ҳадафмандона истифода гарданд: такмили фаъолияти қонунгузорӣ дар соҳаи арбитражи байналмилалии тиҷоратӣ ва дар самти созишномаи арбитражӣ; ворид намудани тағйироту иловаҳо ба қонунгузории амалкунандаи арбитражи байналмилалии тиҷоартӣ ва мурофиави иқтисодӣ дар самти созишномаи арбитражӣ; қабул ва мавриди амал қарор додани ҳуҷҷатҳои барномавӣ барои беҳтар ва рушд додани роҳҳои алтернативии баррасии баҳс аз нуктаи назари заминаҳои меъёрии ҳуқуқии амалкунанда ва монанди инҳо.

Аҳаммияти илмӣ ва амалии натиҷаҳои таҳқиқоти диссертатсионӣ. Таҳқиқоти диссертатсионии Абдуллозода Зебонисо Файзулло дорои аҳаммияти муҳимми назариявию илмӣ ва амалӣ мебошад. Аҳаммияти назариявӣ ва амалии диссертатсия пеш аз ҳама дар он аст, ки андешаҳои муаллиф фаҳмиши илмии мафҳуми созишномаи арбитражиро мукаммал гардонида, барои таҳқиқоти минбаъда дар ин самт ҳамчун сарчашма хизмат менамояд. Натиҷаҳои таҳқиқоти илмии анҷомдодаи муаллиф имкон медиҳанд, ки роҳҳои асосии ташаккулёбии инкишофи қонунгузории арбитражи байналмилалии тиҷоратӣ ва мурофиаи иқтисодӣ, самтҳои асосии баланд бардоштани ҳалли арлтернативии баҳсҳо дар шароити эъмори давлати ҳуқуқбунёд муайян карда шаванд.

Нуктаҳо ва тавсияҳое, ки муаллиф дар диссертатсия баён намудааст, метавонанд дар таҳияи барномаҳои таълимӣ, стратегия, барнома ва консепсияҳои давлатӣ, дар раванди таълим ва тарбияи ҳуқуқӣ, таълим дар соҳаи ҳуқуқэҷодкунӣ ва ҳуқуқтатбиққунӣ, баланд бардоштани сифати таҳсилоти ҳуқуқӣ дар шароити гузариш ба низоми бисёрзинагии омода намудани мутахассисони ҳуқуқшинос истифода шаванд. Ҳамзамон, натиҷаҳои бадастовардаи муаллиф ҳамчун воситаи баланд бардоштани сатҳи шуури ҳуқуқии шаҳрвандон ва мақомоти судӣ, самаранокии ҳуқуқэҷодкунӣ ва ҳуқуқтатбиққунӣ баромад карда, дар

оянда мумкин аст дар татбиқи барномаҳои давлатӣ оид ба маърифати ҳуқуқӣ ва донишҳои ҳуқуқии шаҳрвандон дар Ҷумҳурии Тоҷикистон истифода бурда шаванд.

Нашри натиҷаҳои диссертатсия дар маҷаллаҳои тақризшавандаи илмӣ. Доир ба мавзуи диссертатсия ва моҳияти он унвонҷӯ 10 мақолаҳои илмӣ, аз ҷумла 8 адади онҳо дар маҷаллаҳои тақризшавандаи тавсиянамудаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ва 2 мақола дар нашрияҳои дигар ба табъ расонидааст. Зикр намудан ба маврид аст, ки теъдоди маводи чопшуда ба банди 35 Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, таҳти №267 тасдиқ шудааст, мувофиқ мебошад.

Ҳаҷми диссертатсия Абдуллозода З.Ф. ба талабот ҷавобгӯ мебошад.

Сохтори рисола вобаста ба мақсад ва вазифаҳои дар диссертатсия гузошташудаи илмӣ дуруст ва мушаххас гардида, мантиқан аз муқаддима, се боб, ҳафт зербоб, хулоса ва тавсия оид ба истифодаи амалии натиҷаҳои таҳқиқот, рӯйхати адабиёт ва интишороти муаллиф аз руи мавзуи диссертатсия иборат мебошад. Асоснокии пешниҳодҳои дар диссертатсия ифодашуда, инчунин бо таҳлили эродии сарчашмаҳои истифодашуда оид ба рушди қонунгузории маданӣ тасдиқи худро ёфтааст. Рӯйхати адабиёт аз сарчашмаҳои зиёде иборат мебошанд, ки онҳо барои омузиши муфассали ҳолати кор дар мавзуи таҳқиқшаванда имконият додаанд.

Дар боби аввал масъалаҳои умумии марбут ба созишномаи арбитражӣ баррасӣ шуда, доир ба табиат, мафҳум ва моҳияти ҳуқуқии он андешаҳо оварда шуда, идомаи мантиқии таҳқиқот лаҳзаи ба миён омадани масъалаи вобаста ба проблемаҳои унсурҳои созишномаи арбитражӣ ва шартҳои умумии эътибornокии он мебошад. Дар рисолаи мазкур муаллиф ба эҳтимолияти эътибornокии созишномаи арбитражӣ такя мекунад, ки онро доктринаи аксари кишварҳо дастгирӣ мекунад. Муаллиф пешниҳод мекунад, ки созишномаи арбитражӣ набояд танҳо ҳамчун як муомилоти ҳуқуқии маданӣ баррасӣ карда шавад ва онро ҳамчун як ниҳоди омехтаи дорои хусусияти хоси худ баррасӣ кардан

лозим аст, ки дар рисола инъикос ёфтааст, муаллиф дар хулосаи №1, ба ҳимоя пешниҳод карда шудааст.

Дар боби дуюм масъалаҳои эътибornокии созишномаи арбитражӣ мавриди таҳлил ба мулоҳизаронӣ қарор дода шуда, эътибornокии моддии созишномаи арбитражӣ, ки дар асоси шартҳои эътибори аҳдҳои муқаррарнамудаи қонуни моддӣ (қобилияти ҳуқуқӣ ва ҳуқуқии тарафҳо, қонунӣ будани созишномаи арбитражӣ, арбитраж) объекти баҳс, мавҷуд набудани иллатҳои ирода ва ғайра) муайян карда мешаванд, баррасӣ карда мешаванд. Муаллиф дар асоси таҳлили амалияи суди ватанӣ ва давлатҳои хориҷӣ ба таври асоснок исбот мекунад, ки ҳолатҳои эътибornокии созишномаи арбитражӣ бо сабаби ғайриқонунӣ ё мавҷудияти нуқсонҳои ирода дар шартномае, ки ба он дохил карда шудааст, хеле кам ба назар мерасанд, зеро бинобар принсипи мустақилияти созишномаи арбитражӣ беэътибор донистани он танҳо дар сурате имконпазир аст, ки ғайриқонунӣ будани мазмун ё нуқсонҳои он ба худи созишномаи арбитражӣ таъсир расонад. Дар баробари ин, одатан исбот кардан мумкин нест, ки тарафҳо дар зери таъсири фиреб, зӯроварӣ, таҳдид ва ё баёноти нодуруст ба суди арбитраж розӣ шудаанд, гарчанде худи шартнома дар зери таъсири ин вазъият баста шуда бошад. Дар асоси натиҷаи омӯзиши ин масъала хулосаи №4 бароварда шуд, ки бо он мувофиқат кардан лозим аст. Дар баробари ин дар боби мазкур масъалаҳо доир ба проблемаҳои эътибornокии расмии созишномаи арбитражӣ мавриди муҳокима ва баҳс қарор дода шуда, доир ба он пешниҳоди дахлдор манзур карда шудааст. Дар рисола ба масъалаҳои эътибори расмии созишномаи арбитражӣ, асосан масъалаи шакли бастани он дахл дорад. Дар ин ҷо муаллиф тамоюли танзими ҳуқуқии арбитражро, ки аз даст кашидан аз муносибати қатъӣ ва расмӣ ба шакли хаттии созишномаи арбитражӣ иборат аст, тавсиф намуда, зарурати муносибати чандир ба созишномаи арбитражӣ, тафсири васеи арбитражиро пешниҳод мекунад. шакли хаттии он, ки дар он шартномаи

арбитражӣ ҳатман набояд аз ҷониби ҳарду тараф имзо карда шавад ва бояд мустақиман ифода карда шавад, ки дар асоси тамоюли умумии пурзӯр намудани арбитраж оқилона ба назар мерасад. муносибат дар қонунгузории кишварҳои хориҷӣ. Дар ин бобат хулосаи №6 асоснок менамояд.

Дар боби сеюм мақоми созишномаи арбитражӣ ва ҷойи он дар баррасии баҳсҳо ва иҷрои ҳалномаҳои арбитражӣ мавриди таҳлил ва омӯзиш қарор дода шудааст. Дар муаллиф қайд мекунад, ки судҳои иқтисодӣ нисбат ба арбитраж вазифаҳо ва функсияҳои муайянро иҷро мекунад. Диссератант вазифаи судҳои иқтисодиро ҷараёни баррасӣ ва ҳалли баҳсҳо дар арбитраж ба вазифаи ёрирасон ва назоратиро ҷудо намудааст. Муаллиф дар таҳқиқот қайд менамояд, ки дар рафти иҷрои вазифаи ёрирасон судҳои иқтисодӣ вазифаи ирсол намудани баҳс ба арбитраж дар сурати мавҷуди будани созишномаи арбитражӣ, мусоидат намудан дар таъйин ё қатъ намудани ваколатҳои арбитрҳо, қабули қарор дар бораи чораҳои муваққатӣ, мусоидат намудан дар пурсиши шоҳидон ва коршиносон амалӣ менамояд.

Мавсуф вазифаи назоратии судҳои иқтисодиро нисбат ба арбитражи байналмилалии тиҷоратӣ қабули қарор дар бораи мавҷудият, эътибор ва иҷрои созишномаи арбитражӣ; ҳалли масъалаи салоҳияти арбитраж дар асоси муроҷиати яке аз тарафҳо; ҳалли пешакии баъзе масъалаҳои ҳуқуқӣ ва ғайра мансуб медонад.

Ҳамзамон, натиҷаҳои бадастовардаи муаллиф ҳамчун воситаи баланд бардоштани сатҳи омодасозии мутахасисон дар самти арбитражи байналмилалии тиҷоратӣ, сифати баррасии баҳсҳо дар ин соҳа баромад карда, дар оянда мумкин аст, дар татбиқи барномаҳои давлатӣ оид ба такмили сохтор ва барномаҳои муассисаҳои таҳсилотӣ ва донишҳои ҳуқуқии шахрвандон дар Ҷумҳурии Тоҷикистон истифода бурда шаванд.

Ҳамзамон муаллиф дар робита ба рисола **авторефератро** тибқи талаботи муқарраргардида таҳия кардааст, ки онҳо байни ҳам мутобиқати дохилию мантиқӣ доранд.

Эродҳо ба диссертатсия. Дар баробари дастовардҳо дар диссертатсия ҷойдошта, дар диссертатсия баъзе масъалаҳои баҳснок ва ҳалталаб низ ҷой доранд, аз ҷумла, дар баробари ин баъзе баёнияҳои матни рисола ва хулосаҳое, ки ба химоя пешниход шудаанд, баҳсноканд ва ё асосноккунии иловагиро талаб мекунанд. Дар ин бобат инҳоро қайд кардан лозим аст.

1. Агар муаллиф дар бораи муайян намудани ҳуқуқе, ки ба созишномаи арбитраж татбиқ мегардид, хулоса мебаровард, таҳқиқоти гузаронидашуда мукаммалтар ва анҷомёта ба ҳисоб мерафт. Масъала барои муайян кардани эътибортокии созишномаи арбитражӣ муҳим буда, дар қонунҳои кишварҳои мухталиф баҳсбарангез аст. Ахамияти ин масъала инчунин аз он иборат аст, ки мувофики банди 1 «а» моддаи V Конвенсияи Ню-Йорк дар бораи эътироф ва иҷрои карорҳои арбитражҳои хориҷӣ аз соли 1958, агар созишномаи арбитражӣ тибқи қонуне беэътибор бошад, ки тарафҳо ба он такя кардаанд ва дар сурати мавҷуд набудани чунин нишондод, қарор тибқи қонунгузории кишваре, ки қарор қабул шудааст, эътироф ва иҷрои ҳалномаи арбитражӣ мумкин аст рад карда шавад. Мавқеи муаллифро дар ин масъала фаҳмидан мехостем.

2. Аз ҷониби муаллиф дар таҳқиқот масъалаи бо қонуни кадом давлат ҳал гардидани эътибори созишномаи арбитражиро мавриди баррасӣ қарор додааст (саҳ. 98-101, 154-157 ва ғ.). Аммо муаллиф дар ин масъала мавқеи аниқ баён накардааст. Аз ин лиҳоз аз муаллиф хоҳиш карда мешавад, ки мавқеи худро баён намояд.

3. Дар зербанди 2.2 боби дуюм муаллиф мисолҳои сершуморро аз амалияи судӣ ва арбитражӣ дар ҳолатҳои беэътибор донистани созишномаҳои арбитражӣ бинобар камбудиҳои ирода (фиреб ва баёни

нодуруст, маълумоти нодурусти моддӣ, зуроварӣ, таҳдид ва маҷбуркунӣ ҳангоми бастани созишномаи арбитражӣ) ва чунон ки зикр гардидааст, дар асоси тахлили ин амалия ба хулосаи №9 (саҳ. 13-14) меояд, ки созишномаи арбитражиро бинобар камбудиҳои иродаи худ беэътибор донистан мумкин аст, агар ин васитаи созишномаи арбитражӣ бевосита ба арбитраж равона карда шуда бошад. Аммо, омӯзиши ин масъала, агар муаллиф таҷрибаи судӣ ва арбитражии дигар давлатҳоро оид ба масъалаҳои баҳс кардани созишномаи арбитражӣ дар асоси ирода сарфи назар намекард, пурратар мешуд. Аз муаллиф хоҳиш карда мешавад, ки беътибор донистани созишномаи арбитражиро дар заминаи иродаи тараф возеҳ намояд.

Эродҳое, ки дар боло қайд шуданд, дар умум ҳангоми баҳодиҳии мусбати таҳқиқоти диссертатсионӣ нақши муайянкунандаро намебозанд ва танҳо шаҳодати он мебошанд, ки масъалаҳои баррасишаванда хело муҳим буда, мураккаб ва баҳсноканд ва муаллиф дар ҳалли баъзе масъалаҳо дар натиҷаи омузиши сарчашмаҳои ҳуқуқӣ, адабиёти соҳавӣ ва баҳодиҳии ақидаҳои олимони гуногун нуктаҳои муаллифии худро пешниҳод намудааст, ки он хоси гузаронидани чунин таҳқиқоти илмӣ мебошад. Мазмуни диссертатсия шаҳодати кофӣ будани пуррагии баёни мазмун ва навгонии илмӣ доштани онро медиҳад. Муаллиф аз натиҷагириҳо хулосаҳои худро ифода намудааст, ки он метавонад барои рушди илми муосири ҳуқуқи маданӣ саҳми сазовори худро гузорад.

Мутобиқати барасмиятдарории диссертатсия ба талаботи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон. Диссертатсияи Абдуллозода Зебонисо Файзулло ба талаботи бандҳои 31 ва 33 Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, №267 тасдиқ шудааст, мутобиқат менамояд.

Хулоса дар бораи мутобиқати диссертатсия ба талаботи муқарраргарида. Диссертатсия аз ҷониби муаллиф мустақилона навишта шуда, дорои мазмун ва мантиқи ягонаи дохилӣ мебошад. Сатҳи навгонии

илмии диссертатсионӣ, нуктаҳои илмӣ ва пешниҳоду тавсияҳои амалие, ки ба ҳимоя пешниҳод шудаанд, мақолаҳои илмӣ ва маърузаҳо дар конференсияҳои илмӣ-амалӣ, тарзи навишт, масъалагузорӣ ва услуби таҳқиқоти илмӣ саҳми шахсии муаллифро тасдиқ менамоянд.

Дар маҷмӯъ, диссертатсияи Абдуллозода Зебонисо Файзулло дар мавзуи «Созишномаи арбитражӣ: масъалаҳои назария ва таҷриба» ба талаботи Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30-уми июни соли 2021, таҳти №267 қабул гардидааст, ҷавобгӯ буда, муаллифи он сазовори дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯи ихтисоси 12.00.03 – Ҳуқуқи гражданӣ; ҳуқуқи соҳибкорӣ; ҳуқуқи оилавӣ; ҳуқуқи байналмилалии хусусӣ мебошад.

Тақриз дар асоси муқаррароти мавҷуда, хусусан банди 72 Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30-уми июни соли 2021, таҳти №267 қабул шудааст, таҳия ва манзур гардидааст.

Муқаррizi расмӣ:
доктори илмҳои ҳуқуқшиносӣ,
Раиси комиссияи Дастур ва ташкили кори
Маҷлиси намояндагони
Маҷиси Олии Ҷумхурии Тоҷикистон Муртазозода Ҷ.С.

Имзои "Муртазозода Ҷ.С."-ро тасдиқ мекунам:
Мудири шуъбаи кадрҳо ва коргузории махсуси
Дастгоҳи Маҷлиси намояндагони
Маҷиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон Сафарзода Ф.

Муртазозода Ҷамшед Сайдалӣ
Суроға: 734024 Ҷумҳурии Тоҷикистон,
ш. Душанбе, хиёбони Рӯдакӣ 42,
тел.: (+992 37) 221 – 78 – 93, (+992) 93 – 766 – 90 - 00
E-mail: